

Cháu n i

Tác Giả: Tr n Hoài Th

Thứ Hai, 12 Tháng 12 Năm 2011 23:53

Ôi hai ti ng đ u lòng c a m t đ a bé, không ph i là ti ng Anh ti ng M , cũng không ph i hai ti ng nh ông nhà th T H u đã làm nh c c thi ca, h th p hèn m t c nhân ph m con ng i

Cháu n i c a tôi đ y ! He is my hero !

Khi ông bà đ n nhà, nh n chuông, và khi c a trong m ra, thì g ng m t th ng cháu n i h n m t tu i c a ông bà hi n ra sau t m kính. Tr c h t là v ng c nhiên c a nó qua cái nhìn đăm đăm ch ng hi u khách tí nào. Có l nó ng c nhiên vì s có m t c a hai ng i, lâu lâu l i cùng nhau xu t hi n. Có l nó ch a đ trí khôn đ phân bi t th nào là s g n gửi ru t th t ngoài b m c a nó.

Đôi m t đen láy c a nó h t r o nhìn ông r i đ n bà, có v l nh lũng, ch ng có đ u hi u gì m ng r cùng hai k l . Ch có ông bà thì nh hai c n gió l c, ào đ n. Ông đòi b ng, bà đòi m. Ông hôn lên đ u, bà hôn lên chân. Ông c n lên bàn tay, bà hít hà má. Th ng bé l i càng m m t l n. Có l nó ph i khóc thét lên vì khi không có hai k v ch p nó nh con m i.

Nh ng nó b t đ u nho n n c i. Bây gi nó m i t v thân thi n. Nó c i khanh khách khi ông áp m t ông vào ng c nó. Đôi m t sáng làm g ng m t nó càng r c r . Bây gi ông m i đ ý đ n nh ng s i tóc loe hoe tu n tr c nay đã tr nên r m h n, d y h n. Nó ng ng đ u nhìn ông nh m t quan tòa. M t bàn tay s lên đ u tóc ông và và bàn tay kia đã v i vàng ch p l y c p kính lão. Có ti ng m nó c nh cáo: “Coi ch ng cái kính c a ba”. Ông h t ho ng gi chi c kính kh i r t. M nó l i c nh cáo:” Chi c kính c a ba nó cũng b nó làm h g ng r i. Nó h l m, g p cái gì cũng phá...” Ông hôn lên đ u tóc c a cháu mình. ” Nhi m v c a cháu tôi là phá. Ai b o các ng i không ch u gìn gi ... Ph i không con?” R i ông l i ôm xi t nó. Ông nghe m t n i yêu đ u ru t rà trong vòng tay c a ông. Nh th là m t ph n ng i c a nó chuy n vào ng i ông. Mùi s a v n còn th m th m. Ông xi t m nh đ n đ th ng bé ph i vùng v y, c c c a tay chân, m t đ g . Ôi cái m t b u bĩnh, nh ng s i tóc loe hoe, nh ng ngón tay bé tí, m m mĩm. Chi c mi ng l m y răng c a. Chi c t n i ph ng đáy qu n. Đôi m t đen lay láy. Ông c n kh vào tay chân nó. Ông áp m t vào lòng nó, đ a qua đ a l i gi v th t lét. Nó nh m m t c i có v thích chí. Sau đó nó l i nhìn ông. Bàn tay l i c gi t l y chi c kính. Hình nh nó xem chiếc kính là m t th đ ch i cũng nên.

Thng bé không chđu ông đng yên mđt chđ. Nó bđt đđu vđn mình, hai chân đđp. Có đđ nó không cđn biđt vđ cđm xúc cđa ông nđi cđa nó. Ông tuân phđc, bđng đi khđp phòng. Tđi cđa kính, ông đng đđi. Thng bé trao đđi mđt nhìn ra ngoài sân. Trđi nđng. Mây màu xanh nhđt. Bđi cđ xanh. Hàng xe đđu đđc theo đđ đđng. Hai đđa bé Mđ đđng đđp xe đđp trên đđi đđ dành cho bđ hành. Ông thđm thì bên tai nó: Mau đđn lên đđ ông mua xe cho con đđp nhđ.

Đđn mđt lúc nào đđ, hai tay ông cđm thđy rđ. Ông trao đđi cho vđ ông. Và thng bé đđi thêm mđt đđn đđi chđ. Có đđ nó quá chán vđi cđnh kđ bđng ngđđi đđm này, nên nó bđt đđu phđn kháng. Hành đđng phđn kháng này đđđc biđu đđ qua hai chân chđi xuđng, thân mình vđng vđy. Nó muđn đđđc đđ do chđng. Nó đđt xuđng nhanh, đđn nđi bà nđi cđa nó phđi bó tay chđu thua. Không biđt nó hđc đđ đâu hành đđng phđn kháng qua đđđng đđi tích cđc này. Không khóc, không nđm vđ, mà vđng vđy rđi đđđn cđ thân hình nhđ trđn xuđng đđt. Không ai có thđ cđn nó khi nó muđn. Và khi đđi chân vđa chđm xuđng đđt là nó bđđc nhđ chđy. Đđi chân chđa vđng, bđđc thđp bđđc cao, có lúc nhđ thđ hđt hđng, thân hình nhđ mđt thđng bđng, khiđn ông bà phđi hođng hđt, đđa tay đđ. Ông đđ góc phòng, bà đđ đđu phòng. Và thng bé thì cđ bđđc nhđ bđđc vào chđ không ngđđi. A, nó đđn kđ sách cđa bđ nó. Nhđng cuđn sách dày cđm, bđa bđc giđy lđng, ngđđi đđn cđm thđy nđng, vđy mà nó đđi dđm bđ bàn tay nhđ bé kia mà tìm cách lđi xuđng. Không đđđc, cđu quay sang mđy cái CD, rđi đđi hđđng nhđm vào dàn máy stereo. Tđi tình cho dàn máy hát đđi đđn, bđ vá chđm vá đđp bđi bđng keo, đđ đđ phòng cđu bđ tay vào đđ đđn nguy hiđm. Ông nhđo đđn, lđi cđu sang mđc tiêu khác. Ông bđng cđu bđ lên sofa. May ra cđu ngđi yên mđt lúc. Quđ vđy, cđu thích chđ mđi này. Hai chân duđi ra. Mđt nhìn ông lung linh, miđng cđđi vui. Ông giđ bđ làm chđ, sđa gđu gđu. Cđu khoái đđm, cđđi thành tiđng. Đđđc thđ ông cđng sđa nhiđu hđn. Cđng đđng vai mđt cách đđđu nghđ hđn. Có nghĩa là ông nhđn mđt lđ đđi, bđ, sđa. Tđt cđ cho thng cháu mđt tuđi cđa ông. Tđt cđ vì nó, đđ thđy mđt nó hđn hđ, đđi mđt rđc sáng, chiđc miđng nđ nđ cđđi đđ mđy cái rđng cđa mđi mđc. Ông không cđn nhđn vđ, nhđn bđn gì rđo. Ông là mđt thí sinh đđ cháu ông chđm đđđm. Nhđng sau đđ, chđa đđy hai, ba phđt, ông bđ lođi. Có nghĩa là nó chđng còn hđng thú gì đđn tài năng đđđu bđ mà ông nđi cđa nó thđ vai. Nó bđt đđu tuđt xuđng sofa. Không phđi tuđt đđ đđ cho đđn khi hai chân chđm đđy nđn. Mà ngđđc đđi, chân chđa chđm thì đđ đđ cđ thân hình rđi xuđng nhđ nhđy không cđn đđ. Nó ngđ lđn ra trên nđn thđm, miđng mđu. Vđ ông vđi bđng nó, vđa đđ vđa nói: “Này, đđ bà đđp cái nđn nhà này đđ làm cháu bà đđu, này bà đđng rđi...” Thng bé ngđng khóc, đđi trao đđi mđt ngđ ngđc nhìn. Rđi đđi đđi đđi xuđng. Rđi đđi chđy, hai chân mđi đđp bđđc, chđa vđng, ngđ nghiêng nhđ kđ say rđđu. Rđi ông đđi chđy theo, lúc trái lúc phđi lúc chđn đđu chđn đđuđi. Có khi ông hđt hđn vì thđy nó cđ đđm đđu vào bàn ghđ hay cđnh đđđng nhà. Nhđng nó tài tình hđm kđp bđđc chân, rđi quay hđđng khác tiđp đđc.

Ông đđi nghĩ ra cách quyđn đđ thđng bé đđ nó quên đđ cái đđi chđy nhđ kđ say rđđu này. Ông đđ mđt rđi. Ông mđi hiđu vđ nđi vđt vđ cđa nhđng ngđđi giđ đđ, nhđt là đđa đđ này mđi biđt đđ nhđ cháu ông.

Cháu nãi

Tác Giả: Trn Hoài Th

Thứ Hai, 12 Tháng 12 Năm 2011 23:53

Có bao giờ ông nghĩ có một ngày trong đời ông lại được lên chức như hôm nay. Nên buồn hay vui khi nhận cái danh xưng này. Có phải vì hai tiếng ông nãi là tiếng kêu báo hiệu cho những ngày trước một: x tàn, hay nói văn hoa là hoàng hôn của một đời người. Có phải nó là lời cáo phó cho một cuộc đời bất ngờ t ra bên lề xã hội?

Những, bây giờ thì ông hiểu, ông đang vui, niềm vui tràn trề, niềm vui bất tận.

Đã bao nhiêu lần hai ông bà lái xe đi thăm cháu nãi. Suốt ba tiếng đồng hồ, qua bao nhiêu thôn trấn, phải trả mấy lần toll, có khi trả tiền tuy nhiên một lúc, có khi mua xôi xôi như trút nước, cái quýt thì nhau quýt liên hồi, y v y, lòng ông thì hăm hăm như kẻ đi tìm niềm vui. Vâng. Niềm vui thì quá nhiều: buồn bè bạn hát hò, danh lam thắng cảnh hay những chuyến đi xa gặp người thân. Những cái gặp hoài, thì cũng quên. Những chuyến cũ một vài lần, những cái chết của lần thì cũng cảm thấy nhàm tẻ. Những trong những lần lái xe thăm cháu, thì hẳn ông bà như gặp được một niềm vui. Nhìn nó, thấy lòng mình thân yêu ruột rà. Nhìn thấy những kiến thức phát triển một hình hài. Thấy khi thấy con bò, một đen lay láy, rồi đến khi gặp đồng, gặp đi, gặp chày... Tóc đã mọc đầy h. Chân tay cũng cấp h. Răng mọc nhều h. Thấy thấy tuấn trẻ trẻ, chỉ biết bò, hay mình đi là như tay say rượu, nay hai chân đã vững, bước đi vững bước...

Đến rồi mình lần thăm cháu, là mình lần ông mang theo niềm vui riêng ràng suốt đời ông dài.

Bây giờ, con bé yêu quý y đã hẳn ba tuổi. Khác với những đứa trẻ trước tuổi, nó chẳng nói. Nếu nói thì nói một tiếng gì lơ lơ m. Tuy không nói ra, ba mẹ nó đâu lo âu không ít. Riêng bà thì luôn luôn dùng kinh nghiệm của bà để an ủi con: Nó nghe được là không sao con à. Có đứa ba năm tuổi mình nói. Lúc đó thì tha hồ mà trẻ...

Việc nói chẳng này đôi khi làm ông bà khó tâm không ít. Có khi nó vùi vãnh hay kêu ông bà làm cái gì, ông bà không hiểu, hay làm trái ý, là nó dậm chân khóc, tức t. Ông bà thì chịu thua. Ba mẹ nó cũng chịu thua. Khi y ông thủng cháu mình vô h. Muốn tha mãi cháu, những không biết cháu mình muốn gì.

Ngày tháng vùn trôi qua, mình lần hai ông bà lái xe vùn xa lần dài thăm thẳm, đến thăm con, thăm cháu, niềm vui riêng ràng lần vùn lòng lo âu canh cánh. Thấy ng bé vùn lần như thấy, rằng đã một

Cháu nõi

Tác Giả: Trn Hoài Th

Thứ Hai, 12 Tháng 12 Năm 2011 23:53

đy, chy nhỹ, phá phách, biĩt ông bà đĩn, biĩt phe ta có ông bà, nên mĩc sĩc nhĩng nhĩo. Rĩ ràng con hĩ tĩi mĩ cháu hĩ tĩi bà. Nhĩng tiĩng nói thì vĩn nhĩ tiĩng Miên, tiĩng Rĩp lĩ lũng...

Mĩt hôm, chỉĩc xe đũ trũĩc nhà, sau ba tiĩng đũng hĩ đũĩ cĩn mĩa tuyĩt, thĩ ông bà xuĩng cùng niĩm vui khó có thĩ diĩn tũ đũĩc. Đĩ mĩt thĩng đĩ xa, giĩ ông bà trũĩĩ thĩm con thĩm cháu. Bà xách mĩt bũĩc đũ chũĩ, nào là xe chũĩ a lĩ a, xe truck, xe cĩn cĩu. Ông bũĩm chuông đũĩn. Ông nhìn vào nhà qua khung cũĩa kính. Ông thũĩy cháu ông chũĩy ra nhĩ cĩn lĩc. Và tiĩng la mĩng rĩ: ông nũĩ ! ông nũĩ ! vang lên rĩĩ rĩt...

Ôĩ hai tiĩng đũ u lũng cũĩa mĩt đũĩa bé, không phũĩ là tiĩng Anh tiĩng Mĩ, cũng không phũĩ hai tiĩng nhĩ ông nhà thũĩ Tũĩ Hũĩ đã làm nhĩc cũĩ thi ca, hũĩ thũĩp hèn mĩt cũĩ nhân phũĩm con ngũĩĩ:
Yêu bũĩt mũĩy khi con tũĩp nói/ Tiĩng đũ u lũng con gũĩĩ Stalin....

(Nguĩn: Tũĩp chí Thũĩ Quán Bũĩn Thũĩo)